

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสุบิน พิพรพงษ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง เสนอคำร้องลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสุบิน พิพรพงษ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ว่า

นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้อง เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) ในรัฐบาลพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ (๕) ต่อมา มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๕๕/๒๕๔๐

ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกาศใช้บังคับวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ดังนั้นผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ กรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง (เป็นบัญชีเดียวกัน) เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และผู้ร้องตรวจสอบพบว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องดำเนินการไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง คือ ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีฯ พร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองและคู่สมรส จำนวน ๖๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องกับความจริง กล่าวคือ รายการทรัพย์สินประเภทเงินฝาก เงินทุน ได้แก่ หลักทรัพย์จดทะเบียนฯ และหลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกร้องและของคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ ผู้ร้องตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ถูกร้องมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๔ บัญชี ๓๑,๕๑๒.๕๖ บาท คู่สมรสมี ๑ บัญชี ๔๕,๕๕๕.๖๔ บาท หลักทรัพย์จดทะเบียนของผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๓,๐๐๐ บาท ของคู่สมรสมี ๑ แห่ง ๒,๐๐๐ บาท หลักทรัพย์อื่นของผู้ถูกร้อง ๑ แห่ง ๑๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท ของคู่สมรส ๑ แห่ง ๑๑,๔๕๐,๐๐๐ บาท ที่ดินของผู้ถูกร้องที่แสดงไว้ไม่ระบุจำนวนแปลง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แนบโฉนดกรรมสิทธิ์ของตนเอง ๑ แปลง ของบริษัท พิพรพงษ์ฯ ๑๓๘ แปลง) ของคู่สมรสที่แสดงไว้ ๕ แปลง ไม่ระบุราคา ผู้ร้องพบว่า ผู้ถูกร้องมีที่ดิน ๓๔ แปลง คู่สมรสมี ๒๔ แปลง แต่ไม่ได้ระบุราคา รายการหนี้สินประเภทเงินเบิกเกินบัญชีฯ ของผู้ถูกร้องที่แสดงไว้ไม่ระบุจำนวนแห่ง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของคู่สมรส ไม่ได้แสดงไว้ และผู้ร้องตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินเบิกเกินบัญชี ๒ แห่ง ๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖ บาท ของคู่สมรสมี ๓ แห่ง ๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓ บาท

ผู้ร้องมีหนังสือถึงผู้ถูกร้องเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว รวม ๔ ฉบับ ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยตนเอง จึงไม่ทราบรายละเอียด และมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ชื่อที่ดินมาแบ่งขายเป็นโครงการ ไม่อาจจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง เพราะส่วนใหญ่ได้ขายและโอนไปแล้ว ที่เหลือก็ติดจำนอง ส่วนหนี้สินเงินกู้เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงิน บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้วก็ปิดบัญชี ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มีการเคลื่อนไหวทางบัญชี รวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบ ผู้ร้องให้ผู้ถูกร้อง

มาชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้งในเดือนมกราคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกร้องก็ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ร้องจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ และแจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือ และเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันแล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องยังมีได้มีหนังสือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จึงมีประกาศศาลรัฐธรรมนูญ ให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหายื่นต่อศาลภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศเมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ถูกร้องก็มีได้มีหนังสือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

ข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว มีปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่ ในปัญหานี้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก ๑๑ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายมงคล สระฐาน นายสุจิต บุญบงการ นายสุจินดา ยงสุนทร นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รักษาสัตย์ นายอิสสระ นิตินัทธ์ประภาส และนายอุระ หวังอ้อมกลาง มีความเห็นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๔ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาอุย เห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่อยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เนื่องจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองไปก่อนที่จะยื่นบัญชีครั้งแรก คือ ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดมีว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการการเมือง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง.....(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น” และวรรคสอง บัญญัติว่า “บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย” มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง (๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ฯลฯ และวรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย” มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าวแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

พิจารณาแล้วข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง เป็นบัญชีเดียวกันเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และพบว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องดำเนินการไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน จำนวน ๔ รายการ คือ (๑) สิ่งปลูกสร้างของตนเองมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๒) คู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ของตนเองและคู่สมรสมูลค่า ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคารของตนเอง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (๔) เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่นของตนเอง ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ (๕) พบว่า รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้ในบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องกับความเป็นจริง ๔ รายการ คือ (๑) เงินฝากธนาคาร ไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ ทั้งของผู้ถูกร้องและคู่สมรส ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๔ บัญชี ๓๑,๕๑๒.๕๖ บาท คู่สมรสมี ๑ บัญชี ๔๕,๕๕๕.๖๔ บาท (๒) หลักทรัพย์จดทะเบียน ฯ ทั้งของผู้ถูกร้องและคู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๗,๐๐๐ บาท คู่สมรสมี ๑ แห่ง ๒,๐๐๐ บาท หลักทรัพย์อื่นก็เช่นเดียวกันไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๑ แห่ง ๑๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท และคู่สมรสมี ๑ แห่ง ๑๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท (๓) ที่ดิน ผู้ถูกร้องไม่ระบุจำนวนแปลง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แนบโฉนดกรรมสิทธิ์ของตนเอง ๑ แปลงของบริษัท พิพรพงษ์ ฯ ๑๓๘ แปลง) คู่สมรสแสดงไว้ ๕ แปลง ไม่ระบุมูลค่า ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๓๔ แปลง คู่สมรสมี ๒๔ แปลง (๔) เงินเบิกเกินบัญชี ฯ ผู้ถูกร้องไม่ระบุจำนวนแห่ง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คู่สมรสไม่ได้แสดงไว้ ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมี ๒ แห่ง ๑๕,๒๐๕,๑๕๘.๕๖ บาท และคู่สมรสมี ๓ แห่ง ๑๖๒,๕๓๘,๖๕๔.๒๓ บาท

เมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ และให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๔ ครั้ง ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้จัดทำบัญชี ฯ จึงไม่ทราบรายละเอียด และมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนเองเป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งที่ดินมาแบ่งขายเป็นโครงการ ฯ ไม่อาจจำได้ว่ามีโฉนดใดบ้าง ส่วนใหญ่จะขายและโอนไปแล้วที่เหลือก็ติดจำนอง ส่วนหนี้สินเงินกู้ เงินเบิกเกินบัญชีและตัวสัญญาใช้เงินนั้น บางธนาคารชำระหนี้หมดแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้และไม่มีการเคลื่อนไหว รวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการตรวจสอบ นั้น คำชี้แจงและข้ออ้างของผู้ถูกร้องดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องนี้ไว้ และดำเนินกระบวนการพิจารณาตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้โอกาสผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง ผู้ถูกร้องก็มีได้ยื่นคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญแต่อย่างไร

จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ไม่ครบถ้วน อันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง ถือได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ไม่ตรงกับความเป็นจริงหลายรายการตามที่กล่าวข้างต้นนั้นเมื่อศาลรัฐธรรมนูญให้ชี้แจง ผู้ถูกร้องก็ไม่ชี้แจงถึงเหตุผลที่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ตรงกับความเป็นจริง จึงถือได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมาก ๑๑ คน คือนายจिरะ บุญจงสุนทร พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เถลิมวณิชย์ นายมงคล สระภู่น นายสุจิต บุญบงการ นายสุจินดา ยงสุนทร นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รักษาสัตย์ นายอิสสระ นิตินันท์ประภาส และ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ซึ่งเห็นว่า ผู้ถูกร้องอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ นั้น โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๖ คน คือ นายมงคล สระภู่น นายสุจิต บุญบงการ นายสุจินดา ยงสุนทร นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รักษาสัตย์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๔ คน คือ นายจिरะ บุญจงสุนทร พลโท จุล อติเรก นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ และนายอิสสระ นิตินันท์ประภาส วินิจฉัยว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนนายปรีชา เถลิมวณิชย์ วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องยังไม่เพียงพอที่จะฟังว่า ผู้ถูกร้องจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

สำหรับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างน้อย ๔ คน ที่เห็นว่าผู้ถูกร้องไม่อยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน และนายศักดิ์ เตชะชาญ วินิจฉัยว่า กรณีตามคำร้องไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ผู้ถูกร้องจึงไม่มีความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ให้ยกคำร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสุบิน พิพรพงษ์ ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายอิสสระ นิตินันท์ประภาส

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจिरะ บุญจงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายพันธ์ จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายมงคล สระภู่น

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ขงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอมร รักษาสัตย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ